

“На Светата Троица ви оставям – сега и навеки”
св. Патриарх Евтимий

ЕВТИМИЕВ ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКОВНА ОБЩИНА “СВ. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ ТЪРНОВСКИ”
2026 г. - ЕСЕН ПАРИЖ

НЕБЕСНИЯТ ПОКРОВИТЕЛ НА БЪЛГАРИЯ

**1150 Г. ОТ РОЖДЕНИЕТО И 1080 Г. ОТ УСПЕНИЕТО
НА СВ. ЙОАН РИЛСКИ**

Аз пък отсега желая да пребъдвам в тишина и безмълвие, за да се покая за своите съгрешения и да изпрося милост от Бога. А вие винаги поминавайте в молитвите си мене, грешния ваш отец, та да получа милост в съдния ден, понеже нищо добро не сторих на земята и се боя от съда и мъките, приготвени за грешници като мен. Благодатта Божия да бъде с всички вас, като ви осенява и закриля от всички злини. Амин.

Из Завета на св. Йоан Рилски

(На снимката - най-ранното запазено изображение на светеца - Боянска църква, 1259 г.)

Покаянието на св. Йоан Рилски - вътрешно преобразяване и път към Бога

Прот. Иван Карагеоргиев

Днес чествуваме паметта на св. Йоан Рилски Чудотворец - духовен закрилник, обединител и покровител на народа ни, оставил ни безценния завет за опазването на нашата вяра и превърнал покаянието в основа на своето житие.

В днешно време покаянието често се възприема като нещо присъщо на слабите хора. Или пък като някаква психологическа равностойност на живота ни. Често пъти го бъркаме с чувството за вина. В такъв случай то би могло да доведе до отчаяние. Чувството на вина е полезно донякъде, доколкото ни помага да стигнем до осъзнаване и изповед, но оттам нататък то може да бъде пагубно за нас, дори да доведе до самоубийство. Ако надделее над молбата ни за прошка, то се превръща в един вид гордост: *“Как можах точно аз да допусна това!”*

В духовното предание на св. Йоан Рилски покаянието (*метаноя* — промяна на ума, преосмисляне) е основата, върху която се гради целият монашески и християнски подвиг. То не е еднократен акт или временно съжаление за извършен грях, а непрекъснато движение на душата към Божията милост, вратата към истинската свобода от страстите и към истинската радост. То е постоянен процес на смирение, чрез който човек отхвърля самодоволството и ежедневно се завръща към Бога. Покаянието е присъщо не за слабите, а за силните по Божия благодат хора, понеже само те могат да признаят грешката и да продължат напред, опитвайки се да не я повтарят.

Ако се вгледаме в житието на свети Йоан, той през целия си живот, пребивавайки далеч от хората, се кае за своите грехове - грехове, които в неговите очи са големи, а на нас ни се струват нищожни. За светеца отшелник покаянието е неразривно свързано със скръбта по Бога и осъзнаването на собствената човешка немощ. Пустинножителството и аскезата имат за цел омекотяване на коравите сърца, а не просто физическо самоизнуряване. В противен случай всеки спортист би бил прекрасен аскет. Православната антропология е въплътена, но не трябва да забравяме нейната крайна цел: покаяното съкрушение прогонва гордостта и отваря място за Божията благодат.

И колкото повече светецът се доближава до Бога, толкова повече вижда своята греховност. Затова и потребността от покаяние често пъти е обратно пропорционална на греховете ни: колкото повече се приближаваме до Бога, толкова повече се изостря това чувство и толкова повече се нуждаем от него. И обратно - колкото по-далеч стоим от Бога, толкова по-често прехвърляме отговорността за проблемите си на другите и работим върху чуждите грехове, вместо върху своите. Така вместо да се каем, осъждаме и не помагаме нито на себе си, нито на другите.

Покаянието при Рилския чудотворец е непрестанно обвързано с молитвата. Чрез нея покаяният се човек поддържа жива връзката си с Бога, търсейки не наказание за греховете си, а изцеление и преобразяване.

Неговият завет е да бъдем верни на вярата си, като я пазим най-вече от греха, който носи всеки от нас.

Отшелникът е изплакал живота си, макар да се е хранил толкова оскъдно, молил се е толкова усилено, живял е толкова далеч от хората, водил е толкова съвършен живот, че се е превърнал в наш застъпник пред Бога. Ала неговите сълзи не са сълзи на отчаяние, а на упование, дори на радост в Бога. Покаяната сълза е радостотворна - тя е като сълзите на Наинската вдовица, когато приема отново жив своя преставил се син. Може да сме объркали всичко в живота си, да сме умрели духовно, но покаяните сълзи ни водят към ново начало, към нов живот.

Дните ни са преброени и св. Йоан Рилски го е съзнавал. Неговите мощи са нетленни и чудотворни тъкмо защото той е въплътил тази радост и упование в Бога - с молитва и

духовни подвизи, без да се отчайва, борейки се със страстите си и побеждавайки ги с Божиата сила. Така и ние сме призвани да вървим срещу течението на нашите духовни недъзи - сиреч да не се уповаваме на немошните си човешки сили, а на Божиата милост.

Често пъти си казваме, *“Какво толкова лошо сме направили”*, а в същото време животът ни е толкова далеч от този на светеца. А смисълът на нашето покаяние е точно в това - да се зарадваме, че Бог ни е приел такива, каквито сме, за да намерим с негова помощ нашия съкровен, Божествен образ. Този образ често е засипан и обезобразен от греха, а покаянието е едно поклонническо пътуване към неговата неземна красота, която лежи в сърцето на всеки един от нас. Поклонение към Твореца, което започва тук и сега, за да не свърши никога.

Затова нека останем с пълно упование в Божието милосърдие и със съзнанието, че Бог никога не иска да ни унижи, а да ни спаси и да възвърне към царското ни достойнство, напомняйки ни, че сме Негови синове и дъщери. Нека по примера на Рилския чудотворец благоговеем пред сътворения свят - пред грохота на планината, пред шума на океана, пред природните стихии. Макар те понякога да ни плашат със своята сила, когато се обръщаме към Твореца с благоговение, дори изпитанията могат да станат начало на нов живот.

Да не губим покаянието и радостта, за да не пилеем ценното си, отредено време. Защото Бог иска всеки един от нас да се радва с тази радостотворна печал, както я наричат Отците на Църквата, която е покаянието. По този начин ще следваме примера на небесния ни покровител, свети Йоан, който се е каял и молил за нас - далеч от всички и в единение с всички, показвайки ни покаянието не просто като личен духовен подвиг, но и като кvas, преобразяващ и обединяващ един народ.

19 октомври 2006 г.

ПОРЕДНИЯТ ПОКЛОННИЧЕСКИ ПЪТ “СВ. ИВАН РИЛСКИ

За 17- и път поклонници поеха по пътя към Рилската света обител в първите дни на Богородичния пост. Наши енорияши дейно участват в него. За първи път тази година в похода се включи група от френски поклонници. На 22 ноември те ще гостуват в нашия храм и след светата литургия ще споделят впечатленията си от това духовно преживяване.

ЗАПОЧВА НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА НА ОНЛАЙН КУРСА “ВЪВЕДЕНИЕ В ХРИСТИЯНСТВОТО” ЗА БЪЛГАРИТЕ В ЧУЖБИНА

За пета поредна година започва онлайн курсът по катехизис „Въведение в християнството“, предназначен за българите в чужбина. Курсът се провежда с благословението на Западно- и Средноевропейския митрополит Антоний и по инициатива и с подкрепата на БПЦО „Св. Теодосий Търновски“ в Кьолн. Лектор е д-р Златина Каравълчева. За повече информация и записване:

zlatina_ivanova@hotmail.com

https://dveri.bg/component/com_content/Itemid,100723/catid,14/id,75378/view.article/

АРХИМАНДРИТ ЕМИЛИЯН БОЦАНОВСКИ: ПРОПОВЕДИ

Новата книга на предстоятеля на нашия храм архим. Емилиян Боцановски скоро ще бъде на разположение на читателите. Сборникът съдържа проповеди, произнесени през общината ни през дългите години на служение на о. Емилиян. В тях той се спира на темите за покаянието, молитвата и християнската отговорност в съвременния свят. Проповедите свързват евангелското слово с реалните изпитания на човека днес - живота в емиграция, търсенето на смисъл, запазването на православната и националната идентичност.

ПРОГРАМА

Храмът е отворен всеки неделен ден и в посочените празнични дни от 9:00 ч.

Утрень от 9:30 ч. Св. литургия от 10:30 ч.

Възможност за изповед: 9:00-10:30 ч.

Ноември 2026

01.11. – 5 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Катехизис за деца: Разказ за св. Йоан Рилски и любовта му към ближния.

07.11. – Събота – Задушница. 11.00 ч.– Панихида.

08.11. – 7 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Архангеловден. Катехизис за юноши: „Св. Архангел Михаил“.

15.11. – 8 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Начало на Рождественския пост. Катехизис за възрастни: „1000 години свидетелство за светлината“ - документален филм за Бигорския манастир.

21.11. – Събота – Въведение Богородично.

22.11. – 9 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Катехизис за възрастни: Поклонническият път „Рилският Чудотворец“ през очите на френски поклонници.

29.11. – 13 Неделя след Нед. подир Въздвижение. Детско певческо ателие.

Архим. Емилиян Боцановски: 06 68 83 44 40; О. Иван Карагеоргиев : 06 51 15 49 70,
karageorgievich@gmail.com Адрес: 1, rue de la Croix Moreau 75018 PARIS. Настоятел: Кирил Халачев. Енорийски лист: Юлия Талева. Сайт: paroissebg.fr, редактор: Олга Устабашиева